

ת"פ 8826/12/10 - מדינת ישראל נגד נסים שמעון

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

19 מאי 2014

ת"פ 8826-12-10 מדינת ישראל נ'

שמעון

בפני כב' השופט עידו דרזיאן

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

נסים שמעון

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אירית אסולין

ב"כ הנאשם עו"ד סתיו רייכמן

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של פציעה בצוואתו, לפי סעיף 335(א)(2) בקשר עם סעיף 334 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

מדובר באירוע מחודש יוני 2006 (!), כאשר תקף הנאשם עם אחרים שהיו מזוינים באלות ובגז מדמיע את המתלונן, מר יהודה מקסימוף, בנסיבות המתוארות בהכרעת הדין, ומבלי שהמתלונן התגרה בתוקפים קודם לתקיפה.

באשר למתחם הענישה, צודקת התובעת המלומדת בקובעה כי במקרה כזה, על המתחם לנוע בין מספר חודשים ספורים של מאסר, ועד כשנתיים מאסר, אם כי לטעמי, די היה בקביעת העונש המקסימלי והעמדתו על 18 חודשי מאסר. עם זאת, אודיע כבר עתה כי בכוונתי לחרוג ממתחם זה מטעמי שיקום.

הנאשם, יליד 1987, ללא עבר פלילי, איש עמל ואיש משפחה, העובד באופן רצוף וזוכה להערכה בעבודתו.

המקרה האמור ארע בשנת 2006 - לפני כ- 8 שנים - כאשר כתב האישום הוגש רק 4 שנים לאחר המעשה, לאחר שתחילה נגזר אך הוגש לבסוף בעקבות ערר שהגישה משפחת הנפגע. לאחר הגשת כתב האישום התנהל הליך הוכחות, ואין לומר כי הנאשם הערים קשיים על ההליך או כי ההליך התמשך בשל מחדלים או פעולות של ההגנה.

אף מבלי שאדרש למשמעות השיהוי כשלעצמו, ניתן לקבוע כי בחלוף זמן כה רב יכול שירות המבחן ויכול גם ביהמ"ש לצפות לאחר בהתנהלותו של הנאשם ולקבוע כי לא רק שהאירוע היה חריג באורח חייו, אלא הנאשם אף עלה מזמן על דרך הישר, שיקם לחלוטין את חייו, ומביע את ערכיו הנורמטיביים בהתנהגות ראויה.

שיקולי השיקום במקרה דנן אינם עוד פרי חזון, או ניחוש מושכל, כפי שהם בדרך כלל. שיקולי השיקום במקרה דנן, נטועים במסד איתן של הצלחה מוכחת של הנאשם בחייו.

בנסיבות אלו, נראה כי קשה להעלות על הדעת הצדקה למאסר בפועל או אף למאסר בעבודות שירות, על אף חומרת המעשה האכזרי.

חומרת המעשה אינה מאפשרת ביטול הרשעתו של הנאשם, מה גם שלא התרשמתי כי אכן צפויה פגיעה קונקרטית מעצם ההרשעה ביכולת ההכנסה ובעבודתו של הנאשם.

השיהוי ימצא ביטוי גם בהימנעות מקנס.

לפיכך, אגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך שנה מהיום שלא יעבור כל עבירת אלימות נגד הגוף.
- ב. פיצוי למתלונן, מר יהודה מקסימוף (ע.ת.1 בכתב האישום) בסך של 8,000 ₪ אשר יופקדו בקופת ביהמ"ש לא יאוחר מיום 1.1.14 ויועברו למתלונן. לא ישולם הסכום במועד ישא הפרשי הצמדה וריבית מיום האירוע, 17.6.06 ועד ליום התשלום המלא בפועל.

המוצגים - יושמדו.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לביהמ"ש המחוזי.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן לידיעה בלבד.

ניתנה והודעה היום י"ט אייר
תשע"ד, 19/05/2014 במעמד
הנוכחים.
עידו דרויאן, שופט